

Післямова

Пророче Шевченкове слово в усі часи мало вирішальний вплив на формування української нації. У наш же час духовна енергія його творів стає ще потужнішою і актуальнішою. Відтак, музей Тараса Шевченка у Каневі, могила видатного поета і художника, стали для нашого народу національною святиною, одним із центрів єднання українців навколо ідеї створення Соборної Держави.

Відчуття, осмислення поетового слова, феномену Т. Шевченка набуває особливого звучання на Тарасовій горі, до якої пролягли шляхи з усього світу. Адже саме тут, у «*цїм раї*», він мріяв побудувати свою «*хаточку*», з далекого заслання просив у Бога і долі своє «*серце замучене, поточене горем принести і положити на Дніпрових горах*». Тут, на Чернечій горі, він знайшов свій вічний спочинок.

Для кожного з нас в імені, людському образі та поетичній спадщині Шевченка, в його вічно живому слові втілена вся Україна. Тарас Шевченко – один з небагатьох, чиє ім'я сприймається як символ країни, народу. Як вічність – він такий же невичерпний і нескінченний, росте і розвивається в часі, історії, і нам ще йти і йти до його осягнення. Але завжди як заповіт звучатимуть для нас його безсмертні слова: «*Свою Україну любіть...*».

Дозвольте побажати усім авторам збірника нових творчих здобутків та духовного збагачення на шляху до пізнання історії, долі українського народу, освяченої іменем Тараса Шевченка.

Генеральний директор Шевченківського національного заповідника *Василь Коломієць*